

[Finansministeren]

overskud, som ikke henlægges til reserverne – i lighed med Danmarks Nationalbanks overskud – overføres til statskassen.

Lovforslaget vil endvidere bemyndige regeringen til at overføre til statskassen den del af bankens reserver, som ikke er nødvendig for at opfylde de krav, der er bestemt af bankens forpligtelser.

Da overskuddet i det væsentlige hidrører fra forrentningen af bankens danske obligationsbeholdning, indebærer overførslen reelt en tilbageførsel af rentebetalingen, som staten har foretaget på sine obligationer.

I det omfang dele af Hypotekbankens reserver overføres til statskassen, vil bankens overskud i de følgende år falde tilsvarende, men samtidig vil statens renteudgift falde med samme beløb.

Lovforslaget fremsættes som led i helhedsløsningen efteråret 1990, og de økonomiske virkninger indtræder første gang i finansåret 1991.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Herved har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 83).

Den hurtige udvikling i central- og østeuropæiske lande mod en markedsøkonomi og den dermed forbundne økonomiske usikkerhed i forbindelse med investeringer og salg af varer til disse lande har gjort det nødvendigt, at der i forbindelse med eksport til disse lande tages hensyn til de særlige omstændigheder i forbindelse med ansøgninger om garantier og kautio-ner for eksport hertil.

Forslaget indebærer derfor en ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond, hvorved der i perioden 1991–95 etableres en særlig facilitet på 5 mia. kr. til garantier og kautio-ner fra Eksportkreditrådet ved eksportforretninger til Central- og Østeuropa.

De 5 mia. kr. tages af den samlede ramme på 50 mia. kr., der er etableret under Erhvervsfonden for almindelige eksportforretninger.

Faciliteten skal både bidrage til udviklingen af en markedsøkonomi i disse lande og hjælpe danske eksportører med den fornødne garanti-ning m.v.

Lovforslaget vil i hvert af finansårene 1991–94 medføre en merudgift på 100 mio. kr. til hensættelser, idet det skønnes, at ydelsen af disse garantier og kautio-ner i et vist omfang er forbundet med større økonomisk risiko end eksportforretninger i øvrigt. Efter 1992 tages spørgsmålet om hensættelser op til revurdering i lyset af den faktiske udnyttelse af garantirammen.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. (Finansiering og ydelser for 2.–5. ledighedsdag, omlægning af dagpengegen, bidrag for beskæftigelse med supplerende dagpenge, rådighedsforpligtelsen, dagpenget ved støttet arbejde, nedsættelse af medlemsbidraget m.v.).

(Lovforslag nr. L 84).

Forslaget er et led i regeringens helhedsløsning efteråret 1990. Forslaget indeholder flere elementer, der tager sigte på at medvirke til at forhindre utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsdagpenge samt afhjælpe arbejdsmarkedets strukturproblemer.

Forslaget indeholder endvidere en væsentlig nedsættelse af medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikringen.

Forslaget indeholder endelig en teknisk om-lægning af dagpengegen og en forbedring af statistikgrundlaget.

Det er regeringens opfattelse, at der i bestræbelserne for at løse arbejdsmarkedets strukturproblemer må arbejdes med at begrænse dagpenge-systemets tilskyndelse til midlertidig ledighed ved hjemsendelser.

Der er ikke i dag tilstrækkelig tilskyndelse til aftalemæssigt at finde løsninger, der er afstemt efter de særlige ydre betingelser, der gør sig gældende i visse brancher. I stedet udnyttes hjemsendelsesmuligheden, og problemet væltes dermed over på dagpenge-systemet.

Dette er baggrunden for forslaget om, at den første ledighedsuge i de situationer, hvor arbejdsgiveren skal betale en dagpengegodtgørelse, »løftes ud« af dagpenge-systemets finansiering og i stedet finansieres gennem bidrag fra forsikrede lønmodtagere og offentlige og private arbejdsgivere.

Med forslaget bliver hjemsendelsesledigheden i første række et problem, som virksomhederne og de ansatte selv må løse i fællesskab.